

Từ đôi chân bản địa đến đỉnh vinh quang Marathon

ISSN: 2734-9195 10:10 18/09/2025

YÊU THƯƠNG là sức mạnh bền bỉ nhất của con người. Không cần những phương tiện tối tân, không cần con đường bằng phẳng – chỉ cần có gia đình ở phía sau, con người ta có thể vượt qua cả những rẻo núi hiểm trở nhất.

Câu chuyện người phụ nữ miền núi và hành trình chinh phục marathon (tuoitre.vn)

Giữa vùng núi Sierra Tarahumara cheo leo ở Mexico, nơi những khe núi dựng đứng và mây vờn trên đỉnh đá, một người phụ nữ thuộc bộ tộc Raramuri đã viết nên một câu chuyện kỳ diệu về lòng kiên cường. Candelaria Rivas – chưa từng tham gia bất kỳ cuộc thi marathon nào, không huấn luyện viên, không đồ thể thao chuyên dụng – đã lần đầu dự giải siêu marathon Canyons Ultramarathon (*), chinh phục quãng đường 63km trong 7 giờ 34 phút, và giành vị trí vô địch với phần thưởng 7.000 peso (khoảng 124 USD).

Để đến được địa điểm cuộc thi, cô cùng chồng đi bộ 14 tiếng đồng hồ xuyên núi để đến được nơi thi đấu. Không phải để tìm vinh quang, không phải vì muốn nổi tiếng. Cô đến chỉ vì một điều rất giản dị: **gia đình** khuyến khích cô tham gia, và cô muốn làm điều gì đó thật ý nghĩa để dành tặng gia đình niềm tin ấy.

Candelaria Rivas tham gia cuộc thi chỉ với đôi giày da truyền thống của người bản địa và một trái tim đong đầy tình thân, Candelaria bước vào cuộc đua như thể đó là một phần tự nhiên của cuộc sống. Không tính toán, không kỹ thuật. Cô cứ thế mà chạy – bằng đôi chân quen thuộc với rừng núi, và một nội lực được gọi lên từ tình thương.

Khi tình yêu thương từ gia đình là sức mạnh vượt mọi giới hạn

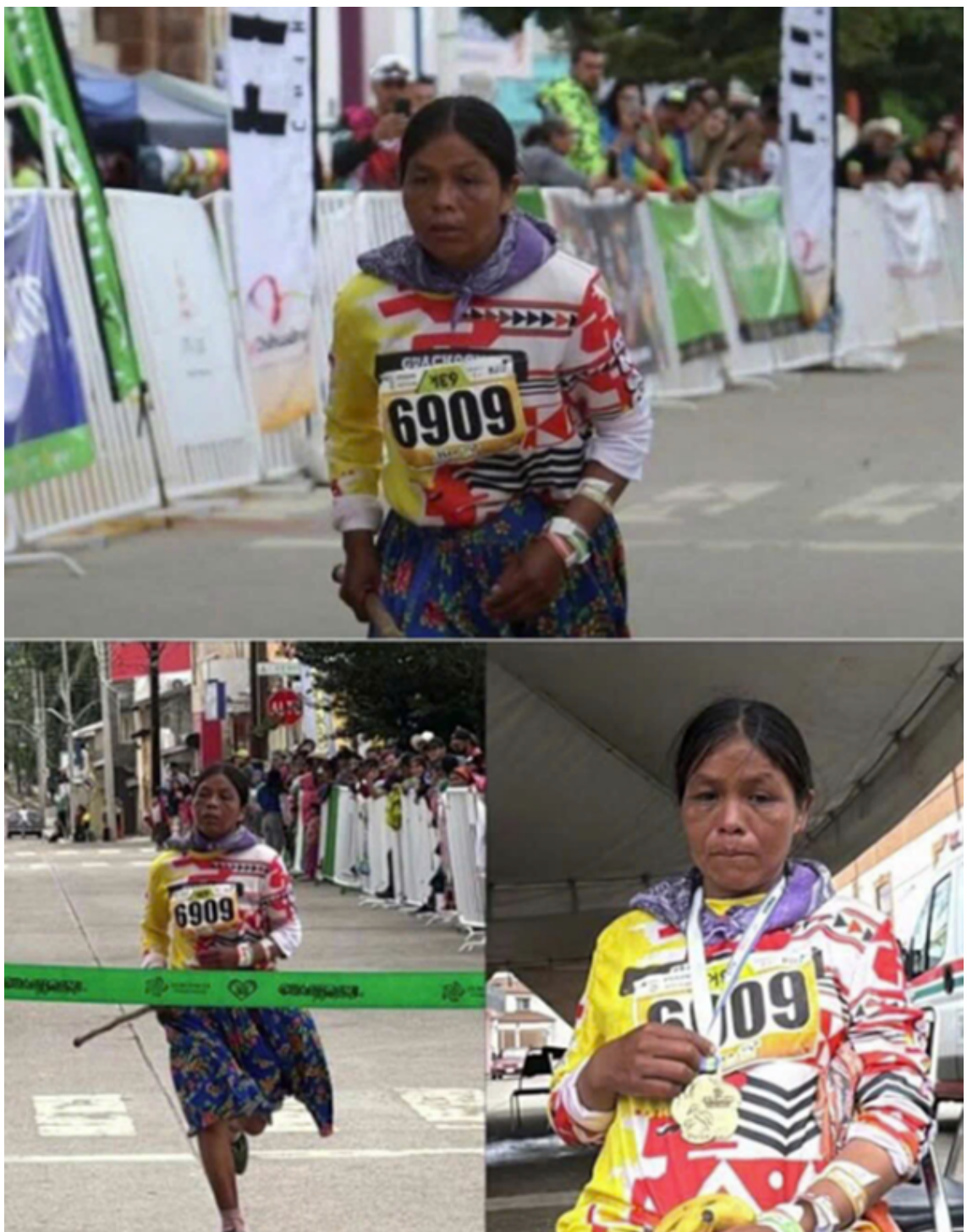
Không ít người giành chiến thắng nhờ luyện tập khổ luyện, nhờ khoa học thể thao hiện đại, nhờ kỹ thuật tối ưu. Nhưng Candelaria chiến thắng bằng tình yêu của gia đình.

Đó là thứ động lực không cần phát động, không cần lên kế hoạch. Chỉ đơn thuần là một người con gái, một người mẹ, một người vợ – biết rằng phía sau mỗi bước chạy của mình là ánh mắt dõi theo của những người thân yêu. Chính tình cảm ấy đã nâng từng bước chân, sưởi ấm từng nhịp thở khi cô băng qua những sườn dốc cao nguyên khốc liệt.

Cô không đơn độc. Mỗi lần tưởng chừng đuối sức, cô lại nhớ đến lời động viên của gia đình, có tiếng gọi triu mến, có hy vọng khích lệ cô vượt qua giới hạn của bản thân mình. Trong từng bước chân, có niềm tin không lời được gửi gắm.

Có thể nói, cô không chạy để chiến thắng người khác – mà là để biểu lộ tình yêu, để tri ân niềm tin, để vượt qua chính mình.

Và như một kết quả tất yếu, Candelaria chạm vạch đích với trái tim rục rĩ hơn cả huy chương, với phần thưởng lớn nhất không nằm trong con số tiền mặt – mà là ánh mắt tự hào của những người cô yêu thương đã trao trọn niềm tin.

Ảnh: tuoitre.vn

Sức mạnh của tình yêu thương nâng bước chân con người

Kinh Tăng Chi Bộ dạy: *“Tâm từ là sức mạnh lớn nhất trong thế gian. Người có tâm từ như mặt trời chiếu rọi khắp nơi.”*

Với góc nhìn Phật học, hành trình của Candelaria không đơn thuần là một cuộc thi chạy mà là một cuộc thiện hành, nơi từng bước chân mang theo sự chú tâm vào hiện tại giây phút đang chạy với tình yêu thương từ gia đình truyền trao và

lòng biết ơn với tấm lòng chân thành ấy. Không ganh đua, không tham đắm chiến thắng, cô chạy với một tâm lý được yêu và muốn đáp lại tình yêu thương.

Sức mạnh của cô không đến từ cơ bắp hay kỹ thuật, mà từ tâm năng – một khái niệm Phật giáo để chỉ nguồn năng lượng phát xuất từ tâm ý thanh tịnh, từ động lực không vị kỷ. Trong đạo lý nhà Phật, khi tâm được nuôi dưỡng bằng tình thương, không gì là không thể vượt qua.

Những phẩm chất ấy, trong Phật giáo, chính là niềm tin và hỷ tâm – saddhā và muditā – hai yếu tố quan trọng trong con đường tu tập.

Niềm tin (Saddhā): Sức mạnh của nội lực được nuôi dưỡng bởi tình thương

Niềm tin của người hành giả không phải là sự tin mù quáng, mà là một nội lực tinh tế, sinh khởi từ sự trải nghiệm chân thật và được nuôi lớn bởi những giá trị thiện lành. Candelaria tin vào lời khích lệ của gia đình, vào tình thương không điều kiện – và từ đó, cô hành động như một người có đức tin sâu sắc, không cần chắc chắn về kết quả, chỉ cần toàn tâm đặt chân lên con đường đã chọn. Cũng như một hành giả Phật giáo không mong cầu quả báo nhanh chóng, không mưu cầu danh lợi, mà chỉ bước đi từng bước bằng chánh tín và nội tâm thanh thản. Đó là cách Candelaria chạy – không vì chiến thắng người khác, mà vì đáp lại tình thân, vì sống trọn vẹn với sự tin yêu.

Hỷ tâm (Muditā): Niềm hoan hỷ chân thật khi thấy điều tốt đẹp được lan tỏa

Trong Tứ Vô Lượng Tâm, hỷ là niềm vui trước thành công, hạnh phúc của người khác – nhưng cũng là sự hoan hỷ với điều lành đang sinh khởi trong chính mình. Candelaria không thể hiện sự hân hoan ồn ào khi về đích. Cô chỉ nói nhỏ nhẹ: “*Tôi xin dành chiến thắng này cho gia đình mình.*”

Đó là hỷ tâm của một người biết ơn, không dính mắc, không sở hữu thành tựu như chiến lợi phẩm, mà chỉ hoan hỷ vì mình đã không phụ lòng tin yêu. Trong ánh mắt cô, không có niềm kiêu hãnh, chỉ có sự bình an sâu sắc của người đã sống trọn vẹn với tình thân – như một người tu đã sống trọn với giới – định – tuệ.

Lời kết: Sinh ra và lớn lên nơi núi rừng, đã sống như một hành giả

Candelaria Rivas – người phụ nữ dân tộc thiểu số sống nơi núi rừng – đã thực hành một cuộc thiền hành sống động, nơi mỗi bước chân là một lời kinh lặng lẽ,

mỗi hơi thở là một dòng tâm từ chảy về GIA ĐÌNH.

Cô không mang danh nghĩa người tu, nhưng tâm thức cô – với niềm tin, với lòng biết ơn – rất gần với phẩm hạnh của một hành giả trên con đường giải thoát.

Bởi vì đôi khi, chính những người đơn sơ nhất – lại là những bậc thầy sống động nhất về tình thương, niềm tin, và đạo lý làm người.

Câu chuyện của Candelaria Rivas là minh chứng giản dị cho chân lý: YÊU THƯƠNG là sức mạnh bền bỉ nhất của con người. Không cần những phương tiện tối tân, không cần con đường bằng phẳng – chỉ cần có gia đình ở phía sau, con người ta có thể vượt qua cả những rẻo núi hiểm trở nhất.

Phải chăng, giữa thế giới hiện đại đầy tranh đua, những câu chuyện như thế chính là bài học sống động nhất về đạo hiếu, về lòng tin, về giá trị của nội lực khởi sinh từ tình thân – điều mà đạo Phật gọi là “*thiện căn*”: gốc rễ của mọi điều lành.

"Khi yêu thương là sức mạnh, thì đôi chân bản địa cũng có thể bước tới đỉnh vinh quang."

*Giải chạy Canyons Ultramarathon được mệnh danh là "*Nữ hoàng của các hẻm núi*" vì chạy qua những khu vực cao nguyên với những sườn dốc đứng, được che chở bởi khe núi Sinforosa ở Sierra Tarahumara.

An Nguyên